

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica II. Quadragesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

Sed quid est quod dicitur, Angelis, non Angelo? An non unus tui custos? Certè non unus filii; tot custodes sunt tibi, quot curam gerunt tui, qui omnes invigilant pro anima tua, tanquam rationem reddituri. Vide ne id faciatis gementes.

14. *Accesserunt Angeli.*

Vel unam hanc ob causam diabolo esset instanter repugnandum, ut Angelis pariamus lætitiā, ut eorum ministerium, protectionem, auxilium, applausum promereamur. Spectaculum facti sumus mundo, Angelis, & hominibus; utinam etiam curaremus fieri recreatio eorum! Audi Bernardum dicentem. Currite fratres, currite; non soli Angeli; sed ipse Angelorum creator vos expectat: Latari fecistis Angelos in conversione, proficiamus & festinemus eorum implere lætitiā. Nuptiæ paratæ sunt, sed nondum plena est domus, adhuc expectantur, de quibus nuptiæ impleantur. Etenim, cur tam prompti ad ministerium accurrunt, &c.

DOMINICA II.

Quadragesimæ.

1. *Transfiguratus est ante eos.* Matth. 17.

Jesus transfiguratus est ante fideles: in manibus eorum, in ore, in corde eorum; propter solatium, nutrimentum, auxilium illorum. O mira dignatio! Transfiguratus est, at quis? quomodo? ex quo? in quem? is, qui sedet ad dexteram Dei, sub specie panis est in altari, quem Angeli intueri contra non audent, pro majestate in cælo, ille se hominibus dat in cibum in altari.

Verè

Verè transfiguratus est, quia proprie murante te precor in Sancti nam. Quæ verba Tua in ore & tua proferre corde tate non potes, tantum ignescit fieri penetrare ignem non abste non netror & il

Vox et Chri mendantis scias quem susceptum Chissimo S quidem di tu itaque ipsum aud tanquam su Factori, ta medico, ta instrumen tiri, tanqu mus redem Pater ætern

Verè transfiguratus es Domine JESU ante nos, quia propter nos : Utinam & nos transfiguremur ante te, per te, fiamusque similes tibi. Id ego te precor per amabilem admirabilemque istam in Sanctissimo Sacramento transfigurationem tuam. Quid autem mi JESU ? efficaciorane sunt verba Tua ore Sacerdotis prolata, quam Tu ipse in ore & corde meo positus ? Sacerdos Verba tua proferens, Panem transmutat in Te, Tu in ore cordeque meo præsens, me in Te transmutare non potes ? Potes Domine quia omnia potes, tantummodo velis, & mihi da, ut velim. Ignescit ferrum in igne, aqua à calore calefcit, ær penetratur à luce, at ego ferrum, cur in te ignem non transmutor ? ego aqua tu calor, cur abste non calefcio ? ego ær, tu lux, cur non penetror & illuminor totus ?

2. *Hic est Filius meus dilectus.*

Vox æterni Patris Filium suum unigenitum Christum JESUM, tibi, ô Anima mea, commendantis est. Suscipe illum, vide lumen, ut scias quem suscipis ; vide ut scias, quomodo susceptum tractes ! Filius Dei iste, quem in Sanctissimo Sacramento cernis & sumis, & Filius quidem dilectus, in quo sibi Pater complacuit : tu itaque cura, ut in eo tibi bene complaceas ; ipsum audi, ipsi obtempera, tanquam Filius Patri, tanquam subditus Domino, tanquam figmentum Factori, tanquam Sponsa Sponso, tanquam æger medico, tanquam discipulus Magistro, tanquam instrumentum artificii, tanquam miles Imperatori, tanquam Viator ductori, tanquam emptorius redemptori, tanquam reus judici. Id enim Pater æternus exigit à te, cum ait ;

G 3

ipsum

ipsum solum tanquam legitimum & certissimum audite libenter, humiliter, constanter in omnibus. O Anima mea! ecce nunc suscipis aut suscepisti hunc Dilectum Dei Filium ad cor tuum, erige interiores aures tuas ad verba caelestis huius Doctoris, & dic; Audiam quid loqueris in me Deus meus, quoniam verba aeternae vitae habes.

3. *Assumpsit Iesus Petrum, & Jacobum, & Joannem, in montem.*

Ascensurus & tu in montem Perfectionis transfigurandusque, assume exemplo Christi, Petrum Charitatis, Jacobum fervoris, hoc est submissionis continuationem, & Joannem, puri cordis corporisque custodiam, ista enim tria omnino sunt necessaria ei, qui montem culmenque virtutum conscendere velit aut debeat. Vide igitur tu, quantum hic fervor charitatis, haec continua submitio, haec jugis cordis corporisque custodia, in te, hoc potissimum tempore, succrescant; certoque scias, si ex virtutes tecum non fuerint, perfectionis verticem te non conscensurum, nec unquam ad gloriam Transfigurationis admittendum, multo minus autem, vel cum Moysse locuturum, hoc est, contemplativam vitam & viam adepturum, vel cum Elia, veri zelosi hominis typo, ullam unquam similitudinem habiturum. Cum tamen ista omnia, instituti tui ratio à te exigat, tuque haec singula, in vitae tuae ratione profitearis.

4. *Ducit illos in montem excelsum.*

Non est mons si non est excelsus, nec est excelsus nisi seorsum, ita ut neque mons esset nisi seorsum esset. Quid est hoc seorsum? illud

nemp

nemp:
quar ad
giens, &
ad cor n
homo p
& spe fo
ad cor &
illud, of
similitud
tam vir
occupati
ritate val
sanctas S
ulurpare
meum m
homo se
Contem
conforti
seorsim,
cum pro
quia qui
captui &
Vident
glor
luis igno
pationen
ribus, ha
An ut fic
ma hum
randam
absque e
rant glor
indigna

g. Druze
Bicki
opere ascel
Tomus III
N: V
58

nempe: Ducam eum in Solitudinem, & ibi loquar ad cor ejus. Et illud: Ecce clongavi fugiens, & mansi in solitudine. Non loquitur Deus ad cor nostrum in turbis positum, sed oportet, ut homo prius sedeat Solitarius, & tunc in Silentio & spe fortitudo erit illius; quia Deus loquetur ad cor & transfigurabit, illud ante se, & se ante illud, ostendens ei quale esse debeat, & ad cujus similitudinem. Ama igitur cor meum abstractam vitam, & Silentii curam ac contemplationis occupationem, quantum salvâ obedientiâ & charitate vales; & fuge otiosas, imò quaslibet non sanctas Sermocinationes, ac conversationes; ut usurpare possis illud Isaïæ, & Francisci, Secretum meum mihi. Secretum meum mihi. Verè enim homo secretum suum proprie habet, quando in Contemplationis monte manet, nullius enim rei consortium contemplatio patitur. Unde merito seorsim, & excelso in loco esse dicitur; at quando cum proximis conversatur, de monte se demittit; quia qui fructum in proximis vult facere, eorum captui & infirmitati condescendere tenetur.

5. *Et transfiguratus est ante eos.*

Videntibus videlicet illis. At cur hoc? num ut gloriam suam demonstraret? num ut futuris suis ignominis, hanc gloriæ suæ visionem usurpationemque præmitteret? An ut futuris terroribus, hanc majestatis suæ anchoram opponeret? An ut fidem firmaret futuram? An ut Sanctissimæ humanitatis gloriam, doloribus & morte pandam præmonstraret? An ut discipulis se non absque causa, sed ob talem qualem in ipso viderant gloriam, omnibus hominibus promerendam, indigna omnia brevi subiturum declararet? An

ut ostenderet, se sponte suâ, nullâ vi aut potentia hominum compulsus, moriturus? An ut magis discipulorum animos compassione commoveret, cum recordarentur, illum nuper tam gloriosum inter Moysen & Eliam apparuisse, nunc verò tam contemptum in cruce, inter duos latrones pendere? An quia tum habuit, coram quibus dignè se transfigureret? Petrum videlicet, Jacobum, & Joannem, Moysen, & Eliam? An excitare carnem suam ad passionem volebat, ideoque Charitatem fœditati, impassibilitatem passioni, gloriam ignominia præmisit? Spiritus, enim promptus est, Caro autem infirma, ideoque roboranda quandoque. O Anima mea! utinam intelligeres, quod non sunt condignæ passiones hujus temporis, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis!

6. *Transfiguratus est ante eos.*

AT quomodo? Resplenduit facies ejus ut Sol; quia in morte sua obscurandus erat: Vestis autem apparuit alba; quia albâ induendus erat apud Herodem. Transfiguratus est in monte; quia verè in Calvario monte erat transfigurandus de vivo in mortuum. Transfiguratus est ante eos, nempe & propter nos; & ut discipuli ejus, transfigurari cuperent in imaginem gloriæ filii Dei; id verò fiet si facies intentionis fiat lucida ut Sol, si vestis morum candida ut nix, si verax, simplex, æquabilis, sollicita & soli Deo tantum placens conversatio, si Animus sit in monte excelso, hoc est, omnibus creaturis, & semetipso excelsior & generosior, si ad magna cum Moysse & Elia pro Deo audenda & agenda consurgat, seque ipso quotidie melior esse contendat; gnarus quod ille non sit verè bonus, qui

qui melio
ante eos,
raberis co
alium? q
tuam? q
domestic
transfigu
figurare n
es, de non
dum.

7

UBi bo
est ei
splendet
nix. Et c
Miseria &
possumus
non poss
hic esse;
dum hyc
que isti,
pant in te
les & Eli
videlicet
Si igitur
bibere qu
bibit? Ô
num est
benter lo
ter audire
autem tri

8. 3

UNusc
tria

g. Druez
Bicki
opert. ascel
Tomus III
N. V
58

qui melior esse non cupit. Transfiguratus est ante eos, tu verò quando aliquando transfiguraberis coram Deo? quando mutaberis in virum alium? quousque, ô parvule, diliges stultitiam tuam? quando transfiguraberis ante fratres, ante domesticos, ante proximos; quâ fronte satagis transfigurare proximos tuos, cum teipsum transfigurare negligis. Jam aliquoties transfiguratus es, de non malo in pejorem, de fervido in tepidum.

7. *Domine bonum est nobis hic esse.*

Ubi bonum? & quàm bonum Petre? Bonum est esse in loco transfigurationis Christi; ubi splendet Christus sicut Sol, ubi vestis ejus sicut nix. Et quis dicit quàm bonum est esse isthic? Misera & minuta sunt omnia, quæ nec dicere possumus; proinde nec bona sunt, quæ dici non possunt vera bona. Bonum equidem est hic esse; sed nunquid jam opportunum? Nondum hyems transiit, nondum imber abiit, floresque isti, qui apparuerunt, extra tempus erumpunt in terra nostra. Non audis Petre quid Moyses & Elias cum Christo loquuntur? De excessu videlicet; hoc est, de obitu, deque morte ejus. Si igitur bonum est hîc esse, potesne Calicem bibere quem Christus bibiturus est? imò quem bibit? ô quam multi sumus, qui dicimus, Bonum est nos hîc esse? at nos de excessu non libenter loquimur, de morte & cruce non libenter audimus, Socii videlicet consolationum non autem tribulationum.

8. *Si vis, faciamus hic tria tabernacula.*

Unusquisque perfectorum & Spiritualium tria debet tabernacula ædificare in corde suo;

G 5

suo;

fuo; videlicet Christo, Moyfi, & Eliæ: Contemplativam. Activam, & Miftam debet callere vitam, Ut nimirum, Moysen contemplando, Eliam conversando, utrumque perfectè obeundo, Christum exprimat. Ut in curandis aliorum bonis, in portandis aliorum defectibus, pietatem & mansuetudinem Moysis; in honore & gloria Dei defendenda ac propaganda, ignitum fervorem retineat Eliæ; in omnibus verò cujuscunque generis oppressionibus, ac molestissimis licet operibus, unionem conservet cum Christo. Ad Christum medium, tam Moyses quàm Elias recurrunt, & cum eo de excessu loquuntur. Sic ergo, ô homo, te tradas aliis, ne tamen obliviscaris tui, si quoque vacas tibi, ne tamen negligas alios, sed ad illud ex hoc recurriendo, Christum ubique mediura retine, inque omnibus tuis occupationibus ad ipsum convertere.

9. *Hic est Filius meus dilectus.*

Quis dubitet Patri æterno dilectum esse Filium unigenitum? Ad quid igitur hæc vox de nube? an ut nos ad Filium suum amandum suo exemplo excitet? An ut ostendat omnia in eo esse amore digna, quoniam in eo sibi Pater bene complacuit? An causam ipsum amandi nobis ostendit, cum ait, propterea quia in ipso mihi bene complacui, amate illum, ut & vos amem cum ipso, ut vobis beneficiam propter ipsum. Bene mihi complacui in ipso, quare & vos ad Filii mei exemplar vos componatis, eique similes fieri laboreris. Moneo itaque, ipsum nionentem audite, & docentem, ipsum exprimate facientem. Audit ille me, audite vos illum, & vos

& vos modo t quomo

Sicut mu tanden

Deus,

ex don

bire fol

ô anim

verba i

nemini

ris. Au

mini d

tra alte

hanc.

tuo, n

gitta i

cetur t

posuif

illud s

nem h

fieri, a

PRo

FE

regnu

ne ita

effet

& vos dilecti mihi eritis. Age anima mea quomodo tu audis dilectum hunc Patris Filium, & quomodo eum audire debes.

10. *Nemini dixeritis visionem.*

Sicut propter nos nobis dat JESUS dona communicatque gloriam suam, sic propter nos eandem celare mandat. Non enim sibi cavet Deus, dum sua vult latere dona, sed nobis, qui ex donis Dei quandoque acceptis ab illo, superbi-
 re solemus tanquam de propriis. Potes autem, o anima, in alium quoque sensum derivare verba ista. Audisti ab alio aliquid factum male, nemini, cui non interest, visionem hanc dixeris. Audisti ab alio, de alio dictum aliquid, nemini dixeris visionem hanc. Vidisti aliquid contra alteram factum? nemini dixeris visionem hanc. Audisti verbum, fili? moriatur in corde tuo, non enim te dirumpet, alioquin, sicut sagitta in femore canis, sic verba in ore stulti, dicetur tibi. Intellexisti aliquem hoc vel illud proposuisse, in hoc vel illo orasse, infortunium illud subiisse; memento ut nemini dixeris visionem hanc, sed in te sepeli illam, & quo tibi vis fieri, alteri id ipsum facias.

DOMINICA III.

Quadragesimæ.

1. *Pervenit in vos regnum Dei.* Luc II.

Profecto pervenit. Et quis pervenisse dubitet? Ed pervenit, quod & JESUS; nam JESUS est regnum Dei, ad me autem pervenit JESUS, nonne itaque simul cum illo regnum Dei? ubi enim esset regnum Dei si non in JESU, in quo habitat
 omnis